

PERE MERCADER I ANDREU, UNA OPORTUNA EVOCACIÓ

La vila de l'Escala dedica el seu aplec a un il·lustre fill de la localitat que tingué una acusada incidència en el món de la sardana i que fins l'hora present no ha vist prou reconeguda la seva tasca. Em refereixo a la personalitat del músic Pere Mercader i Andreu. Malgrat les seves arrels escalenques, són moltes les persones que vinculen la figura del mestre Mercader a la vila de Cassà. Cosa semblant succeeix també amb un altre músic molt rellevant, igualment oriund de l'Alt Empordà (de Llançà, concretament): el virtuós de la tenora Josep Coll.

En el cas de Pere Mercader la cosa té una explicació molt senzilla si tenim en compte la presència d'aquest músic en el procés fundacional de la cobla «La Sevatana», de Cassà de la Selva, fet que s'esdevingué, tal com sap tothom, l'any 1913.

Pere Mercader havia nascut a L'Escala vers l'any 1885. No tinc a mà la partida de naixement, em baso sols en la data de l'homenatge que li fou dedicat a Ceret l'any 1964, quan en tenia setanta-nou, homenatge que, per cert, compartí amb Josep Coll, que aleshores en tenia setanta-un.

El pare del nostre personatge, Rossend Mercader, també havia estat músic. Cal no confondre la personalitat de Rossend Mercader amb la de Robert Mercader, que també havia estat músic i era de Celrà. Les primeres nocions de música les rebé Pere Mercader, com tants i tants músics de la nostra terra, de llavis del seu mateix pare. Sembla ser que ben aviat es distingí en el domini del tenor i del clarinet.

A dinou anys, ens diuen els estudiosos, fou convidat pel seu mestre de clarinet, Fèlix Sans, a entrar a formar part de la cobla-orquestra «Unió Cassanenca», de Cassà de la Selva. Més endavant es perfeccionaria en el domini de la tenora, tot anant a lliçó amb un il·lustre escalenc, que aleshores era l'amo i senyor de «La Principal» de La Bisbal: Albert Martí.

Pere Mercader radicà a Cassà de la Selva en intervenir de manera activa en la fundació de la cobla-orquestra «La Sevatana», al costat de Ramon Serrat, Pere Arpa, Robert Vilallonga, Enric Abella i altres bons músics.

Les seves activitats en l'àmbit de la composició s'iniciaren quan Mercader tenia prop de trenta anys. Era un músic molt conscient i responsable, fins al punt que decidí signar les sardanes de caient més popular amb el pseudònim de Joan Calders. Aquest fet ha donat lloc a una sèrie d'equívocs, car moltes vegades el famós Joan Carders de «La gota d'aigua», per exemple, ha estat considerat un personatge ben real comparable al que es dona en el cas de Pau Marons, l'«alter ego» del mestre Emili Saló.